

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiosjätte årgången

15 maj 2023

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2023/C 173/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliga yttranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	---	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2023/C 173/02	Mål C-640/20 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 mars 2023 – PV mot kommissionen (Överklagande – Personalmål – Mobbning – Läkarutlåtanden – Otillåten frånvaro – Lön – Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska unionen – Artikel 11a – Intressekonflikt – Artikel 21a – Uppenbart olagliga instruktioner – Artikel 23 – Iakttagande av lagar och ordningsföreskrifter – Disciplinärt förfarande – Avsättning – Återkallande av avsättandet – Nytt disciplinärt förfarande – Ny avsättning)	2
2023/C 173/03	Mål C-70/21: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 23 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland (Fördragsbrott – Miljö – direktiv 2008/50/EG – Luftkvalitet – artikel 13.1 – Bilaga XI – Systematiskt och över tid bestående överskridande av dygnsgränsvärdet för mikropartiklar (PM10) i tätorten Thessaloniki (EL 0004) – Artikel 23.1 – Bilaga XV – Perioden av överskridande ska hållas "så kort som möjligt" – Lämpliga åtgärder)	2

2023/C 173/04	Mål C-365/21, Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (undantag från principen <i>ne bis in idem</i> : Domstolens dom (femte avdelningen) av den 23 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Bamberg – Tyskland) – brottmål mot MR (Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Konvention om tillämpning av Schengenavtalet – Artikel 54 – Principen <i>ne bis in idem</i> – Artikel 55.1 b – Undantag från principen <i>ne bis in idem</i> – Brottmål mot medlemsstatens säkerhet eller andra väsentliga intressen – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Principen <i>ne bis in idem</i> – Artikel 52.1 – Begränsningar av principen <i>ne bis in idem</i> – Huruvida en nationell förklaring som föreskriver ett undantag från principen <i>ne bis in idem</i> är förenlig med dessa bestämmelser – Kriminell organisation – Förmögenhetsbrott)	3
2023/C 173/05	Mål C-412/21, Dual Prod: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 23 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Satu Mare – Rumänien) – Dual Prod SRL mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate (Begäran om förhandsavgörande – Punktskatter – Direktiv 2008/118/EG – Artikel 16.1 – Godkännande som skatteupplagshavare för punktskattepliktiga varor – Godkännandet har vid två tillfällen efter varandra tillfälligt återkallats – Straffrättslig karaktär – Artiklarna 48 och 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Principen om oskuldspresumtion – Principen <i>ne bis in idem</i> – Proportionalitet)	4
2023/C 173/06	Förenade Målen C-514/21 och C-515/21, Minister for Justice and Equality (Återkallelse av uppskjuten verkställighet av frihetsberövande straff) m.fl.: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 23 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal – Irland) – Verkställighet av två europeiska arresteringsorder som utfärdats mot LU (C-514/21), PH (C-515/21) (Begäran om förhandsavgörande – Polisarbete och straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Överlämnandeförfarande mellan medlemsstaterna – Villkor för verkställighet – Skäl till att verkställighet av den europeiska arresteringsordern får vägras – Artikel 4a.1 – Arresteringsorder som utfärdats för att verkställa ett frihetsberövande straff – Begreppet "förhandling" – Räckvidd – Uppskjuten verkställighet av det frihetsberövande straffet enligt den första fällande domen – En andra fällande dom – Den tiltalade var inte närvarande vid förhandlingen – Återkallelse av den uppskjutna verkställigheten av det frihetsberövande straffet – Rätten till försvar – Konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna – Artikel 6 – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 47 och 48 – Kränkning – Följder)	5
2023/C 173/07	Mål C-574/21, 02 Czech Republic: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší soud – Republiken Tjeckien) – QT mot 02 Czech Republic a. s. (Begäran om förhandsavgörande – Självständiga handelsagenter – Direktiv 86/653/EEG – Artikel 17.2 a – Upphörande av agenturavtalet – Handelsagentens rätt till gottgörelse – Villkor för beviljande – Rimlig gottgörelse – Bedömning – Uttrycket "handelsagentens förlust av provision" – Provision på framtida affärer – Nya kunder som handelsagenten har skaffat – Befintliga kunder med vilka handelsagenten i betydande omfattning har ökat affärsvolymen – Engångsprovision)	6
2023/C 173/08	Mål C-653/21, Syndicat Uniclîma: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 23 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Syndicat Uniclîma mot Ministre de l'Intérieur (Begäran om förhandsavgörande – Inre marknaden – Harmonisering av nationella lagstiftningar om maskiner, strömförande elektrisk utrustning och tryckbärande anordningar – Direktiv 2006/42/EG – Direktiv 2014/35/EU – Direktiv 2014/68/EU – "CE-märkning" – Införande genom nationell lagstiftning av ytterligare krav utöver de grundläggande säkerhetskrav som föreskrivs i dessa direktiv – Villkor – Nationella säkerhetsföreskrifter för förebyggande av uppkomst av brand och panikutbrott i anläggningar dit allmänheten har tillträde)	7
2023/C 173/09	Mål C-662/21, Booky.fi: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 23 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen – Finland) – Förfarande inlett av Booky.fi Oy (Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 34 och 36 FEUF – Fri rörlighet för varor – Åtgärd med verkan motsvarande en kvantitativ restriktion – Bildprogramsupptagningar – Nätförsäljning – Lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken det krävs åldersgräns för och märkning av program – Skydd för minderåriga – Upptagningar som åsatts åldersgräns och märkning i en annan medlemsstat – Proportionalitet)	7

2023/C 173/10	Mål C-561/22, Willy Hermann Service: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 7 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck) – Österrike) – Willy Hermann Service GmbH, DI mot Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Direktiv 2013/34/EU – Artiklarna 30 och 51 – Offentliggörande av årsbokslut – Sanktionsåtgärder som vidtas vid underlåtet offentliggörande – Vite som döms ut av allmän domstol – Förvaltningsmål där yrkande framställs om återbetalning av vitet som vunnit laga kraft – Regelverk som föreskriver att förvaltningsdomstol inte får ompröva vitet – Rättskraft – Effektivitetsprincipen – Proportionalitet)	8
2023/C 173/11	Mål C-76/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) den 5 februari 2022 – QI mot Santander Bank Polska S.A.	9
2023/C 173/12	Mål C-552/22 P: Överklagande ingett den 18 augusti 2022 av Asociación de Delineantes de Hacienda av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 13 juli 2022 i mål T-280/22, Asociación de Delineantes de Hacienda mot Spanien	9
2023/C 173/13	Mål C-605/22: Överklagande ingett den 16 september 2022 av Hijos de Moisés Rodríguez González, SA, av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 29 juni 2022 i mål T-306/20, Hijos de Moisés Rodríguez González mot EUIPO – Irland och Ornuia (La Irlandesa 1943)	10
2023/C 173/14	Mål C-732/22 P: Överklagande ingett den 28 november 2022 av G-Core Innovations Sàrl av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 28 september 2022 i mål T-454/21, G-Core Innovations mot EUIPO – Coretransform (G CORELABS)	10
2023/C 173/15	Mål C-735/22 P: Överklagande ingett den 29 november 2022 av Primagran sp. z o.o. av det beslut som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 22 september 2022 i mål T-624/21, Primagran mot EUIPO – Primagaz (primagran)	10
2023/C 173/16	Mål C-775/22, Banco Santander: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 20 december 2022 – M.S.G. m.fl. mot Banco Santander, SA	11
2023/C 173/17	Mål C-779/22, Banco Santander: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 22 december 2022 – M.C.S. mot Banco Santander, SA	11
2023/C 173/18	Mål C-794/22, Banco Santander: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 23 december 2022 – FSC mot Banco Santander SA	12
2023/C 173/19	Mål C-28/23, NFŠ: Begäran om förhandsavgörande framställd av Okresný súd Bratislava III (Slovakien) den 24 januari 2023 – NFŠ a.s. mot Slovenská republika (Republiken Slovakien), genom Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky	13
2023/C 173/20	Mål C-40/23 P: Överklagande ingett den 26 januari 2023 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 16 november 2022 i mål T-469/20, Konungariket Nederländerna mot kommissionen	14
2023/C 173/21	Mål C-54/23, Laudamotion och Ryanair: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 3 februari 2023 – WY mot Laudamotion GmbH, Ryanair DAC	15
2023/C 173/22	Mål C-57/23: Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den 2 februari 2023 – JH mot Policejní prezidium	15
2023/C 173/23	Mål C-62/23, Pedro Francisco: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Spanien) den 6 februari 2023 – Pedro Francisco mot Subdelegación del Gobierno en Barcelona	16
2023/C 173/24	Mål C-63/23, Sagrario: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Spanien) den 6 februari 2023 – Sagrario med flera mot Subdelegación del Gobierno en Barcelona	17
2023/C 173/25	Mål C-65/23, K GmbH: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 8 februari 2023 – MK mot K GmbH	17

2023/C 173/26	Mål C-66/23: Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvulio tis Epikratias (Grekland) den 7 februari 2023 – Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou, K.CH. m.fl. mod Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon, Ypourgos Perivallontos kai Energeias og Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon	18
2023/C 173/27	Mål C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administratīvā apgabaltiesa (Lettland) den 15 februari 2023 – Biedrība "Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija" mot Valsts ieņēmumu dienests	19
2023/C 173/28	Mål C-108/23, SmartSport Reisen: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgerichts Groß-Gerau (Tyskland) den 23 februari 2023 – PU mot SmartSport Reisen GmbH	20
2023/C 173/29	Mål C-110/23 P: Överklagande ingett den 22 februari 2023 av Autoridad Portuaria de Bilbao av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 14 december 2022 i mål T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao mot kommissionen	21
2023/C 173/30	Mål C-119/23, Valančius: Begäran om förhandsavgörande framställd av Vilniaus apygardos administracinis teismas (Republiken Litauen) den 28 februari 2023 – Virgilijus Valančius mot Lietuvos Respublikos vyriausybė	22
2023/C 173/31	Mål C-122/23, Legafact: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 1 mars 2023 – Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite mot Legafact EOOD	23
2023/C 173/32	Mål C-128/23, Müller Reisen: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 3 mars 2023 – Müller Reisen GmbH mot Stadt Olsberg	23
2023/C 173/33	Mål C-165/23: Talan väckt den 17 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Bulgarien	24
2023/C 173/34	Mål C-167/23: Talan väckt den 17 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland	25
2023/C 173/35	Mål C-172/23: Talan väckt den 21 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Irland	25
2023/C 173/36	Mål C-180/23: Talan väckt den 21 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland	26
2023/C 173/37	Mål C-181/23: Talan väckt den 21 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Malta .	27
2023/C 173/38	Mål C-191/23: Talan väckt den 24 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal	27
2023/C 173/39	Mål C-192/23: Talan väckt den 24 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Lettland	28
2023/C 173/40	Mål C-193/23: Talan väckt den 24 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien .	29
Tribunalen		
2023/C 173/41	Mål T-100/23: Talan väckt den 20 februari 2023– ABLV Bank mot ECB	30
2023/C 173/42	Mål T-110/23: Talan väckt den 27 februari 2023 – Kargins mot kommissionen	31
2023/C 173/43	Mål T-115/23: Talan väckt den 2 mars 2023 – Debreceni Egyetem mot rådet	31
2023/C 173/44	Mål T-125/23: Överklagande ingett den 8 mars 2023 – Synapsa Med mot EUIPO – Gravity Products (Gravity)	34
2023/C 173/45	Mål T-136/23: Överklagande ingett den 15 mars 2023 – Vintae Luxury Wine Specialists mot EUIPO – Grande Vitae (vintae)	35
2023/C 173/46	Mål T-149/23: Överklagande ingett den 23 mars 2023 – Kirov mot EUIPO – Pasticceria Cristiani (CRISTIANI)	35

2023/C 173/47	Mål T-156/23: Talan väckt den 23 mars 2023 – Polen mot Europeiska kommissionen	36
2023/C 173/48	Mål T-157/23: Överklagande ingett den 24 mars 2023 – Kneipp mot EUIPO – Patou (Joyful by nature)	37
2023/C 173/49	Mål T-160/23: Talan väckt den 24 mars 2023 – VO mot kommissionen	37
2023/C 173/50	Mål T-161/23: Överklagande ingett den 25 mars 2023 – Schöneegger Käse-Alm mot EUIPO – Jumpseat3D plus Germany (Rebell)	38
2023/C 173/51	Mål T-162/23: Överklagande ingett den 27 mars 2023 – Sengül Ayhan mot EUIPO – Pegase (Rock Creek)	39
2023/C 173/52	Mål T-166/23: Överklagande ingett den 28 mars 2023 – Dekoback mot EUIPO – DecoPac (DECOPAC)	40
2023/C 173/53	Mål T-169/23: Talan väckt den 29 mars 2023 – RT France mot rådet	40
2023/C 173/54	Mål T-171/23: Talan väckt den 30 mars 2023 – VR mot parlamentet	41
2023/C 173/55	Mål T-627/18: Tribunalens beslut av den 20 mars 2023 – ZK mot kommissionen	42
2023/C 173/56	Mål T-16/22: Tribunalens beslut av den 17 mars 2023 – NV mot EIB	42
2023/C 173/57	Mål T-97/22: Tribunalens beslut av den 16 mars 2023 – Ilunga Luyoyo mot rådet	42
2023/C 173/58	Mål T-447/22: Tribunalens beslut av den 17 mars 2023 – – NV mot EIB	42

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2023/C 173/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 164, 8.5.2023

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 155, 2.5.2023

EUT C 134, 17.4.2023

EUT C 127, 11.4.2023

EUT C 121, 3.4.2023

EUT C 112, 27.3.2023

EUT C 104, 20.3.2023

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 mars 2023 – PV mot kommissionen**(Mål C-640/20 P) ⁽¹⁾****(Överklagande – Personalmål – Mobbning – Läkarutlåtanden – Otillåten frånvaro – Lön – Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska unionen – Artikel 11a – Intressekonflikt – Artikel 21a – Uppenbart olagliga instruktioner – Artikel 23 – Iakttagande av lagar och ordningsföreskrifter – Disciplinärt förfarande – Avsättning – Återkallande av avsättandet – Nytt disciplinärt förfarande – Ny avsättning)**

(2023/C 173/02)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: PV (ombud: D. Birkenmaier, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis T. S. Bohr, B. Mongin och A.-C. Simon, därefter T. S. Bohr och A.-C. Simon)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) PV ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 98, 22.03.2021.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 23 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland**(Mål C-70/21) ⁽¹⁾****(Fördragsbrott – Miljö – direktiv 2008/50/EG – Luftkvalitet – artikel 13.1 – Bilaga XI – Systematiskt och över tid bestående överskridande av dygnsgränsvärdet för mikropartiklar (PM10) i tätorten Thessaloniki (EL 0004) – Artikel 23.1 – Bilaga XV – Perioden av överskridande ska hållas ”så kort som möjligt” – Lämpliga åtgärder)**

(2023/C 173/03)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Konstantinidis och M. Noll-Ehlers)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: E. Skandalou)

Domslut

1) Republiken Grekland

- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa, jämförd med bilaga XI till detta direktiv, genom att inte säkerställa att dygnsgränsvärdet för PM10 från och med år 2005 till och med år 2012, och därefter på nytt från år 2017 till och med år 2019, inte överskrids på ett systematiskt och över tid bestående sätt i tätorten Thessaloniki (EL 0004), och
- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 23.1 i direktiv 2008/50, jämförd med bilaga XV till detta direktiv, genom att inte från och med den 11 juni 2010 vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att dygnsgränsvärdet för PM10 i tätorten Thessaloniki (EL 0004) inte överskrids, i i synnerhet skyldigheten att se till att det i luftkvalitetsplanerna föreskrivs lämpliga åtgärder så att perioden av överskridande av detta gränsvärde hålls så kort som möjligt.

2) Republiken Grekland ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 128, 12.04.2021.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 23 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Bamberg – Tyskland) – brottmål mot MR

(Mål C-365/21, (¹) Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (undantag från principen *ne bis in idem*)

(Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Konvention om tillämpning av Schengenavtalet – Artikel 54 – Principen *ne bis in idem* – Artikel 55.1 b – Undantag från principen *ne bis in idem* – Brott mot medlemsstatens säkerhet eller andra väsentliga intressen – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Principen *ne bis in idem* – Artikel 52.1 – Begränsningar av principen *ne bis in idem* – Huruvida en nationell förklaring som föreskriver ett undantag från principen *ne bis in idem* är förenlig med dessa bestämmelser – Kriminell organisation – Förmögenhetsbrott)

(2023/C 173/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Bamberg

Parter i målet vid den nationella domstolen

MR

ytterligare deltagare i rättegången: Generalstaatsanwaltschaft Bamberg

Domslut

- 1) Det har vid prövningen av den första frågan inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artikel 55.1 b i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna, som undertecknades i Schengen den 19 juni 1990 och trädde i kraft den 26 mars 1995, mot bakgrund av artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- 2) Artikel 55.1 b i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, jämförd med artiklarna 50 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

ska tolkas så,

att den inte utgör hinder för att domstolarna i en medlemsstat tolkar den förklaring som denna medlemsstat avgett med stöd av artikel 55.1 i denna konvention så, att denna medlemsstat inte är bunden av bestämmelserna i artikel 54 i samma konvention vad gäller brottet bildande av en kriminell organisation, när den kriminella organisation som den åtalade personen ingått i uteslutande har begått förmögenhetsbrott, förutsatt att lagföringen vad gäller organisationens verksamhet avser att beivra angrepp mot den medlemsstatens säkerhet eller andra för medlemsstaten lika väsentliga intressen.

(¹) EUT C 320, 9.08.2021.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 23 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Satu Mare – Rumänien) – Dual Prod SRL mot Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

(Mål C-412/21, Dual Prod) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Punktskatter – Direktiv 2008/118/EG – Artikel 16.1 – Godkännande som skatteupplagshavare för punktskattepliktiga varor – Godkännandet har vid två tillfällen efter varandra tillfälligt återkallats – Straffrättslig karaktär – Artiklarna 48 och 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Principen om oskuldspresumtion – Principen ne bis in idem – Proportionalitet)

(2023/C 173/05)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Satu Mare

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dual Prod SRL

Motpart: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

Domslut

- 1) Artikel 48.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för att ett godkännande som skatteupplagshavare för punktskattepliktiga varor kan återkallas tillfälligt genom ett förvaltningsbeslut till dess att ett brottmål mot den berörda godkända upplagshavaren har avgjorts, enbart av det skälet att åtal har väckts mot denne i detta brottmål. Detta gäller dock under förutsättning att återkallelsen av godkännandet utgör en påföljd av straffrättslig karaktär.
- 2) Artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för att en påföljd av straffrättslig karaktär ådöms en juridisk person för brott mot lagstiftningen om punktskattepliktiga varor, när personen redan för samma gärning har ådömts en påföljd av straffrättslig karaktär genom ett beslut som vunnit laga kraft. Detta gäller dock under förutsättning

— att möjligheten att kumulera dessa båda påföljder föreskrivs i lag,

— att den nationella lagstiftningen inte medger att samma gärning lagförs och bestraffas som samma brott eller för att uppnå samma mål, utan endast att dubbel lagföring och dubbla straff är möjligt enligt olika lagstiftningar,

— att det som eftersträvas med den dubbla lagföringen och de dubbla straffen utgör komplementära mål, eventuellt avseende olika aspekter av samma överträdelse, samt

- att det finns klara och exakta bestämmelser som gör att det går att förutse vilka handlingar och underlåtenheter som kan bli föremål för dubbel lagföring och dubbla straff och även möjliggör en samordning mellan de olika myndigheterna, att de två förfarandena har genomförts på ett tillräckligt samordnat sätt och i ett tillräckligt nära tidsmässigt sammanhang och att den påföljd som eventuellt ålades i samband med det tidsmässigt sett första förfarandet har beaktats vid bedömningen av den andra påföljden, på sådant sätt att den belastning som dubbel lagföring och dubbla straff medför för de berörda personerna begränsas till vad som är absolut nödvändigt och att de samlade påföljderna står i proportion till överträdelsernas allvar.

(¹) EUT C 401, 4.10.2021.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 23 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal – Irland) – Verkställighet av två europeiska arresteringsorder som utfärdats mot LU (C-514/21), PH (C-515/21)

(Förenade Målen C-514/21 och C-515/21 (¹), Minister for Justice and Equality (Återkallelse av uppskjuten verkställighet av frihetsberövande straff) m.fl.)

(Begäran om förhandsavgörande – Polissamarbete och straffrättsligt samarbete – Europeisk arresteringsorder – Rambeslut 2002/584/RIF – Överlämnandeförfarande mellan medlemsstaterna – Villkor för verkställighet – Skäl till att verkställighet av den europeiska arresteringsordern får vägras – Artikel 4a.1 – Arresteringsorder som utfärdats för att verkställa ett frihetsberövande straff – Begreppet ”förhandling” – Räckvidd – Uppskjuten verkställighet av det frihetsberövande straffet enligt den första fällande domen – En andra fällande dom – Den tilltalade var inte närvarande vid förhandlingen – Återkallelse av den uppskjutna verkställigheten av det frihetsberövande straffet – Rätten till försvar – Konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna – Artikel 6 – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 47 och 48 – Kränkning – Följder)

(2023/C 173/06)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal

Parter i målet vid den nationella domstolen

LU (C-514/21), PH (C-515/21)

Ytterligare deltagare i rättegången: Minister for Justice and Equality

Domslut

- 1) Artikel 4a.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, jämförd med artiklarna 47 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

ska tolkas så,

att när den uppskjutna verkställigheten av ett frihetsberövande straff återkallas på grund av att den tilltalade dömts till ansvar för ett nytt brott och en europeisk arresteringsorder utfärdas för verkställighet av nämnda straff, utgör det avgörande genom vilket den tilltalade, i sin utvaro, dömts till ansvar för ett nytt brott ett ”beslut” i den mening som avses i den bestämmelsen. Så är inte fallet avseende det avgörande genom vilket den uppskjutna verkställigheten av straffet återkallas.

- 2) Artikel 4a.1 i rambeslut 2002/584, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299,

ska tolkas så,

att den verkställande rättsliga myndigheten har rätt att vägra att överlämna den eftersökta personen till den utfärdande medlemsstaten, när det framgår att det förfarande som utmynnat i en andra fällande brottmålsdom mot denna person, vilken ligger till grund för utfärdandet av den europeiska arresteringsordern, har genomförts i dennes utvaro, såvida inte den europeiska arresteringsordern, med avseende på detta förfarande, innehåller någon av de uppgifter som anges i leden a–d i denna bestämmelse.

- 3) Rambeslut 2002/584, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299, jämfört med artiklarna 47 och 48.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

ska tolkas så,

att det utgör hinder för att den verkställande rättsliga myndigheten vägrar att överlämna den eftersökta personen till den utfärdande medlemsstaten, med motiveringen att det förfarande som utmynnat i återkallelsen av den uppskjutna verkställigheten av det frihetsberövande straff till verkställighet av vilket den europeiska arresteringsordern utfärdats har genomförts i denna persons utvevar, eller villkorar överlämnandet av den eftersökta personen av att personen har möjlighet att i denna medlemsstat få en förnyad prövning eller tillgång till ett överklagandeförfarande där det kan ske en ny prövning av ett sådant återkallelsebeslut eller av den andra fällande brottmålsdom som meddelats i den tilltalades utvevar och som ligger till grund för utfärdandet av arresteringsordern.

(¹) EUT C 119, 14.3.2022.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší soud – Republiken Tjeckien) – QT mot 02 Czech Republic a. s.

(Mål C-574/21 (¹), 02 Czech Republic)

(Begäran om förhandsavgörande – Självständiga handelsagenter – Direktiv 86/653/EEG – Artikel 17.2 a – Upphörande av agenturavtalet – Handelsagentens rätt till gottgörelse – Villkor för beviljande – Rimlig gottgörelse – Bedömning – Uttrycket "handelsagentens förlust av provision" – Provision på framtida affärer – Nya kunder som handelsagenten har skaffat – Befintliga kunder med vilka handelsagenten i betydande omfattning har ökat affärsvolymen – Engångsprovision)

(2023/C 173/07)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší soud

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: QT

Motpart: 02 Czech Republic a. s.

Domslut

- 1) Artikel 17.2 a i rådets direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter

ska tolkas så,

att provision som handelsagenten skulle ha uppburit för det fall agenturavtalet hade fortsatt att gälla, på grund av avtal som ingåtts efter det att agenturavtalet upphört att gälla, med nya kunder som agenten skaffat huvudmannen före agenturavtalets upphörande eller med kunder med vilka handelsagenten i betydande omfattning har ökat affärsvolymen före agenturavtalets upphörande, ska beaktas vid fastställandet av den gottgörelse som avses i artikel 17.2 i detta direktiv.

- 2) Artikel 17.2 a i direktiv 86/653

ska tolkas så,

att den omständigheten att engångsprovision utbetalas inte utesluter att provision som handelsagenten förlorar och som är en följd av avtal som huvudmannen, efter det att handelsagenturavtalet upphört att gälla, ingått med nya kunder som agenten skaffat huvudmannen före agenturavtalets upphörande eller med kunder med vilka handelsagenten i betydande omfattning har ökat affärsvolymen före agenturavtalets upphörande, beaktas vid fastställandet av den gottgörelse som avses i artikel 17.2.

(¹) EUT C 481, 29.11.2021.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 23 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Syndicat Uniclema mot Ministre de l'Intérieur

(Mål C-653/21 ⁽¹⁾, Syndicat Uniclema)

(Begäran om förhandsavgörande – Inre marknaden – Harmonisering av nationella lagstiftningar om maskiner, strömförande elektrisk utrustning och tryckbärande anordningar – Direktiv 2006/42/EG – Direktiv 2014/35/EU – Direktiv 2014/68/EU – ”CE-märkning” – Införande genom nationell lagstiftning av ytterligare krav utöver de grundläggande säkerhetskrav som föreskrivs i dessa direktiv – Villkor – Nationella säkerhetsföreskrifter för förebyggande av uppkomst av brand och panikutbrott i anläggningar dit allmänheten har tillträde)

(2023/C 173/08)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Syndicat Uniclema

Motpart: Ministre de l'Intérieur

Domslut

Artikel 3.2, jämförd med artikel 2 led 31 och artikel 5.1 första stycket, i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/68/EU av den 15 maj 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av tryckbärande anordningar

ska tolkas så,

att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som, i syfte att skydda människors hälsa och säkerhet med avseende på risken för brand i lokaler som är öppna för allmänheten, uppställer krav som tryckbärande anordningar och aggregat som använder antändliga köldmedier måste uppfylla för att få tillhandahållas på marknaden eller tas i bruk, utöver de grundläggande säkerhetskraven i direktivet, även om dessa anordningar och aggregat är CE-märkta.

⁽¹⁾ EUT C 37, 24.1.2022.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 23 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Högsta förvaltningsdomstolen – Finland) – Förfarande inlett av Booky.fi Oy

(Mål C-662/21 ⁽¹⁾, Booky.fi)

(Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 34 och 36 FEUF – Fri rörlighet för varor – Åtgärd med verkan motsvarande en kvantitativ restriktion – Bildprogramsupptagningar – Nätförsäljning – Lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken det krävs åldersgräns för och märkning av program – Skydd för minderåriga – Upptagningar som åsatts åldersgräns och märkning i en annan medlemsstat – Proportionalitet)

(2023/C 173/09)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Booky.fi Oy

Ytterligare deltagare i rättegången: Kansallinen audiovisuaalinen instituutti (Nationella audiovisuella institutet) (KAVI)

Domslut

Artiklarna 34 och 36 FEUF ska tolkas så, att de inte utgör hinder för lagstiftning i en medlemsstat som, i syfte att skydda minderåriga från audiovisuellt innehåll som kan skada deras välfärd och utveckling, kräver att bildprogram som är upptagna på fysiska medier och som säljs i en webbutik har genomgått ett förfarande samt åldersgränsklassificering och åldersgränsmärkning i enlighet med nationell rätt i den medlemsstaten, innan de erbjuds till försäljning, inbegripet när programmen redan genomgått ett förfarande samt motsvarande åldersgränsklassificering och åldersgränsmärkning i enlighet med nationell rätt i en annan medlemsstat, under förutsättning att lagstiftningen är ägnad att säkerställa att detta mål förverkligas och att den inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet.

Den omständigheten att en del av de upptagningar som kan komma att erbjudas till försäljning i den aktuella medlemsstaten från en annan medlemsstat inte omfattas av lagstiftningens tillämpningsområde är härvidlag inte av avgörande betydelse, med förbehåll för att en sådan inskränkning inte undergräver förverkligandet av det eftersträvade målet. Den omständigheten att det i den aktuella nationella lagstiftningen inte föreskrivs något undantag från detta krav när det kan styrkas att den person som köper en upptagning som omfattas av nämnda lagstiftning är myndig saknar också betydelse.

(¹) EUT C 24, 17.1.2022.

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 7 mars 2023 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck) – Österrike) – Willy Hermann Service GmbH, DI mot Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch

(Mål C-561/22 (¹), Willy Hermann Service)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Direktiv 2013/34/EU – Artiklarna 30 och 51 – Offentliggörande av årsbokslut – Sanktionsåtgärder som vidtas vid underlåtet offentliggörande – Vite som döms ut av allmän domstol – Förvaltningsmål där yrkande framställs om återbetalning av vitet som vunnit laga kraft – Regelverk som föreskriver att förvaltningsdomstol inte får ompröva vitet – Rättskraft – Effektivitetsprincipen – Proportionalitet)

(2023/C 173/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck)

Parter i det nationella målet

Klagande: Willy Hermann Service GmbH, DI

Motpart: Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch

Avgörande

Unionsrätten ska tolkas så, att den inte utgör hinder för nationell lagstiftning som föreskriver att en förvaltningsdomstol – i ett mål om återbetalning av vite utdömt gentemot ett bolag och bolagets direktör för underlåtenhet att offentliggöra årsräkenskaper – är bunden av ett av allmän domstol meddelat och lagakraftvunnet avgörande om detta vite och om fastställande av vitesbeloppet för att säkerställa iakttagandet av de skyldigheter som följer av artiklarna 30 och 51 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG, såsom dessa artiklar införlivats med den interna rättsordningen.

(¹) Ingivandedatum: 24.08.2022.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) den 5 februari 2022 – QI mot Santander Bank Polska S.A.

(Mål C-76/22)

(2023/C 173/11)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Parter i det nationella målet

Kärande: QI

Svarande: Santander Bank Polska S.A.

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 25.1 i direktiv 2014/17/EU ⁽¹⁾ tolkas på samma sätt som artikel 16.1 i direktiv 2008/48/EG ⁽²⁾, det vill säga ska den bestämmelsen tolkas så att konsumentens rätt till en nedsättning av den sammanlagda kostnaden för hypotekslånet vid förtida återbetalning av lånet omfattar alla kostnader som konsumenten har ålagts, inklusive uppläggningsavgiften?
2. Ska skyldigheten enligt artikel 25.1 i direktiv 2014/17/EU att sätta ner den sammanlagda kostnaden för hypotekslånet vid förtida återbetalning av detta lån tolkas så, att den sammanlagda kostnaden för hypotekslånet ska nedsättas i proportion till förhållandet mellan den tidsperiod som löper från dagen för den förtida återbetalning av lånet till den dag som ursprungligen avtalats som återbetalningsdatum och den tidsperiod som ursprungligen avtalats och som avser tiden från dagen för utbetalning av lånet till dagen för fullständig återbetalning, eller ska nedsättningen av den sammanlagda kostnaden för hypotekslånet stå i proportion till förlusten av den förväntade nyttan för långivaren, det vill säga förhållandet mellan den ränta som återstår att betala efter förtida återbetalning av lånet (för perioden från och med dagen efter den faktiska fullständiga återbetalningen till och med dagen för den ursprungligen avtalade fullständiga återbetalningen) och den ränta som ska betalas för hela den ursprungligen överenskomna löptiden för låneavtalet (från dagen för utbetalningen av lånet till dagen då den överenskomna fullständiga återbetalningen av lånet äger rum)?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 2014, s. 34).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 2008, s. 66).

Överklagande ingett den 18 augusti 2022 av Asociación de Delineantes de Hacienda av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 13 juli 2022 i mål T-280/22, Asociación de Delineantes de Hacienda mot Spanien

(Mål C-552/22 P)

(2023/C 173/12)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Asociación de Delineantes de Hacienda (ombud: D. Álvarez Cabrera, abogado)

Övrig part i målet: Konungariket Spanien

Genom beslut av den 17 mars 2023 ogillade domstolen (sjätte avdelningen) överklagandet, då det var uppenbart att det var ogrundat, och fastställde att klaganden skulle bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 16 september 2022 av Hijos de Moisés Rodríguez González, SA, av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 29 juni 2022 i mål T-306/20, Hijos de Moisés Rodríguez González mot EUIPO – Irland och Ornuia (La Irlandesa 1943)

(Mål C-605/22)

(2023/C 173/13)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Hijos de Moisés Rodríguez González, SA (ombud: J. García Domínguez, abogado)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Irland och Ornuia Co-operative Ltd

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 8 mars 2023 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Hijos de Moisés Rodríguez González ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 28 november 2022 av G-Core Innovations Sàrl av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 28 september 2022 i mål T-454/21, G-Core Innovations mot EUIPO – Coretransform (G CORELABS)

(Mål C-732/22 P)

(2023/C 173/14)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: G-Core Innovations Sàrl (ombud: L. Axel Karnøe Søndergaard, advokat)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Coretransform

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 23 mars 2022 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att G-Core Innovations Sàrl ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 29 november 2022 av Primagran sp. z o.o. av det beslut som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 22 september 2022 i mål T-624/21, Primagran mot EUIPO – Primagaz (primagran)

(Mål C-735/22 P)

(2023/C 173/15)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Primagran sp. z o.o. (ombud: E. Jaroszyńska-Kozłowska, radca prawny)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Compagnie des gaz de pétrole Primagaz

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 24 mars 2023 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Primagran sp. z o.o. ska bära sina rättegångskostnader.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 20 december 2022 –
M.S.G. m.fl. mot Banco Santander, SA**

(Mål C-775/22, Banco Santander)

(2023/C 173/16)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: M.S.G. m.fl.

Motpart: Banco Santander, SA

Tolkningsfråga

Ska artikel 34.1 a och b, jämförd med artikel 53.1 och 53.3 samt artikel 60.2 första stycket b och c och artikel 64.4 b i direktiv 2014/59,⁽¹⁾ tolkas så, att den utgör hinder för att de som förvärvat efterställda obligationer innan resolutionsförfarandet påbörjades, väcker talan mot institutet eller mot ett annat institut som efterträder det om ogiltigförklaring av avtalet om teckning av dessa efterställda obligationer och yrkar återbetalning av det pris som de har betalat för teckningen av de efterställda obligationerna jämte ränta från den dag då avtalet ingicks, efter det att de efterställda obligationerna (supplementärkapitalinstrument), som utfärdats av det kreditinstitut som blivit föremål för ett resolutionsförfarande och som inte hade förfallit till betalning när beslutet om resolutionsförfarande fattades, konverterats till aktier och därefter överförts, utan något verkligt vederlag?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 22 december 2022 –
M.C.S. mot Banco Santander, SA**

(Mål C-779/22, Banco Santander)

(2023/C 173/17)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: M.C.S.

Motpart: Banco Santander, SA

Tolkningsfrågor

Ska artikel 34.1 a och b, jämförd med artikel 53.1 och 53.3 samt artikel 60.2 första stycket b och c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 ⁽¹⁾ tolkas så, att en fordran eller rättighet som kan uppkomma till följd av en fällande dom mot det institut som har efterträtt Banco Popular till följd av ogiltigförklaringen av förvärvet av ett kapitalinstrument (preferensaktier), vilka konverterades till aktier i banken innan resolutionsåtgärderna mot Banco Popular hade vidtagits (7 juni 2017), skulle kunna anses vara en skuld som berörs av bestämmelsen om nedskrivning i artikel 53.3 i direktiv 2014/59/EU, genom att det rör sig om en skyldighet eller fordran "som inte har uppstått", vilket innebär att den kan betraktas som infriad och inte kan göras gällande mot Banco Santander i egenskap av efterträdare till Banco Popular, när den talan som föranlett förpliktelsen har väcks efter det att förfarandet för resolution av banken har avslutats?

Eller ska dessa bestämmelser i stället tolkas så, att den ovannämnda fordran eller rättigheten utgör en skyldighet "som har uppstått" (artikel 53.3 i direktivet) eller en "upplupen skuld" vid tidpunkten för bankens resolution (artikel 60.2 b) och därmed är undantagen från verkningarna av infrielsen eller indragningen av dessa skyldigheter eller fordringar, även om aktierna skrivits ned eller upphört, vilket innebär att de kan göras gällande mot Banco Santander i egenskap av efterträdare till Banco Popular, även när den talan som föranlett domen om skadestånd har väcks efter det att förfarandet för resolution av banken har avslutats?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 23 december 2022 – FSC mot Banco Santander SA

(Mål C-794/22, Banco Santander)

(2023/C 173/18)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: FSC

Motpart: Banco Santander SA

Tolkningsfrågor

Ska artikel 34.1 a och b, jämförd med artikel 53.1 och 53.3 [samt] artikel 60.2 första stycket b och c i direktiv 2014/59/EU ⁽¹⁾ tolkas så, att en fordran eller rättighet som kan uppkomma till följd av att det institut som har efterträtt Banco Popular har förpliktigats att betala ersättning till följd av en talan om härlett ansvar på grund av saluföringen av en finansiell produkt (efterställda obligationer som måste konverteras till aktier i samma bank) som inte ingår i de övriga kapitalinstrument som åtgärderna för resolution av Banco Popular avser, vilka konverterades till aktier i banken innan resolutionsåtgärderna hade vidtagits (7 juni 2017), skulle kunna anses vara en skuld som berörs av bestämmelsen om nedskrivning eller upphörande i artikel 53.3 i direktiv 2014/59/EU, genom att det rör sig om en skyldighet eller fordran "som inte har uppstått", vilket innebär att den kan betraktas som infriad och inte kan göras gällande mot Banco Santander i egenskap av efterträdare till Banco Popular, när den talan som föranlett domen om skadestånd har väcks efter det att förfarandet för resolution av banken har avslutats?

Eller ska dessa bestämmelser i stället tolkas så, att den ovannämnda fordran eller rättigheten utgör en skyldighet eller fordran "som har uppstått" – artikel 53.3 i direktivet – eller en "upplupen skuld" vid tidpunkten för resolutionen av banken – artikel 60.2 b – och därmed är undantagen från verkningarna av infrielsen eller indragningen av dessa skyldigheter eller fordringar, vilket innebär att den kan göras gällande mot Banco Santander i egenskap av efterträdare till Banco Popular, även när den talan som föranlett domen om skadestånd har väcks efter det att förfarandet för resolution av banken har avslutats?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Okresný súd Bratislava III (Slovakien) den 24 januari 2023 – NFŠ a.s. mot Slovenská republika (Republiken Slovakien), genom Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

(Mål C-28/23, NFŠ)

(2023/C 173/19)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Okresný súd Bratislava III

Parter i det nationella målet

Klagande: NFŠ a.s.

Motpart: Slovenská republika (Republiken Slovakien), genom Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, and Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör det bidragsavtal och det preliminära köpeavtal som ingåtts mellan ministeriet (staten) och ett privaträttsligt organ som valts utan att kontraktet konkurrensutsatts ett offentligt byggtreprenadkontrakt i den mening som avses i artikel 1.2 b i direktiv 2004/18 (¹) eller artikel 2.6 c i direktiv 2014/24 (²), om bidragsavtalet utgör ett offentligt stöd som har godkänts av Europeiska kommissionen i den mening som avses i artikel 107.3 c FEUF, föremålet för de skyldigheter som omfattas av bidragsavtalet är skyldigheten för staten att bevilja bidrag samt skyldigheten för ett privaträttsligt organ att uppföra en anläggning i enlighet med de villkor som fastställts av ministeriet och att göra det möjligt för idrottsorganisationen att använda en del av denna anläggning, och föremålet för de skyldigheter som omfattas av det preliminära avtalet är en ensidig option som ges ett privaträttsligt organ i form av en skyldighet för staten att återköpa den uppförda anläggningen, varvid dessa avtal utgör en tids- och innehållsmässigt sammankopplad ram med ömsesidiga skyldigheter mellan ministeriet och det privaträttsliga organet?
- 2) Utgör artikel 1.2 b i direktiv 2004/18 eller artikel 2.6 c i direktiv 2014/24 hinder för en bestämmelse i en medlemsstats nationella rätt enligt vilken en rättshandling som till sitt innehåll eller syfte strider mot lagen eller utgör ett kringgående av lagen eller strider mot god sed är absolut ogiltig (det vill säga från början/ex tunc), när denna lagöverträdelse består i ett klart åsidosättande av principerna om offentlig upphandling?
- 3) Utgör artikel 2d punkt 1a och 2d punkt 2 i direktiv 89/665 (³) hinder för en bestämmelse i en medlemsstats nationella rätt enligt vilken en rättshandling som till sitt innehåll eller syfte strider mot lagen, utgör ett kringgående av lagen eller strider mot god sed är absolut ogiltig (det vill säga från början/ex tunc), om denna lagöverträdelse består i ett klart åsidosättande (kringgående) av principerna om offentlig upphandling, vilket är fallet i målet vid den nationella domstolen?

- 4) Ska artikel 1.2 b i direktiv 2004/18 eller artikel 2.6 c i direktiv 2014/24 tolkas så att dessa bestämmelser utgör hinder ex tunc för att anta att ett sådant preliminärt köpeavtal som det som är aktuellt i målet vid den nationella domstolen har rättsverknningar?

- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, 2004, s. 114).
- (²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 2014, s. 65).
- (³) Rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 395, 1989, s. 33).

Överklagande ingett den 26 januari 2023 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 16 november 2022 i mål T-469/20, Konungariket Nederländerna mot kommissionen

(Mål C-40/23 P)

(2023/C 173/20)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Stromsky, H. van Vliet, I. Georgiopoulos)

Övrig part i målet: Konungariket Nederländerna

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska:

- Upphäva den dom som tribunalen (sjunde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 16 november 2022 i mål T-469/20, Konungariket Nederländerna mot kommissionen, EU:T:2022:713.
- Avvisa den fjärde och femte grunden i mål T-469/20.
- Ogilla talan i dess helhet med stöd av sin behörighet enligt artikel 61 första stycket andra meningen i stadgan för Europeiska unionens domstol att själv slutligt avgöra ett ärende.
- Förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar en grund vilken kan delas upp i två delgrunder.

Genom det kommissionsbeslut (¹) som angreps i första instans (nedan kallat det omtvistade beslutet) förklarades en åtgärd förenlig med den inre marknaden utan att kommissionen slutligt fastställde huruvida åtgärden ska anses utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.

Genom den första delgrunden gör klaganden gällande att tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning genom att slå fast att kommissionen endast kan fatta beslut om att inte göra invändningar i den mening som avses i artikel 4.3 i förordning 2015/1589 (²) om den dessförinnan har tagit ställning till huruvida den anmälda åtgärden utgör statligt stöd. Enligt kommissionens uppfattning ger de olika tolkningsmetoderna i unionsrätten inte stöd för denna slutsats. Den överklagade domen strider således mot EU-rättens syfte att det snabbt ska fastställas om en åtgärd är förenlig med den inre marknaden. Om den överklagade domen inte upphävs kommer detta att leda till att kommissionen tvingas till långvariga och onödiga förfaranden för att utreda huruvida en viss åtgärd uppfyller samtliga kriterier i artikel 107.1 FEUF trots att kommissionen är övertygad om att åtgärden är förenlig med den inre marknaden.

Genom den andra delgrunden gör klaganden gällande att tribunalen felaktigt slog fast att det omtvistade beslutet strider mot rättssäkerhetsprincipen. Det omtvistade beslutet innebar tvärtom att rättssäkerheten stärktes genom att åtgärden förklarades förenlig med den inre marknaden så snart kommissionen kommit fram till denna slutsats.

- (¹) Kommissionens beslut C(2020) 2998 final av den 12 maj 2020 om statligt stöd SA. 54537 (2020/NN) – Nederländerna, förbud mot kolbaserad elproduktion i Nederländerna.
- (²) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 3 februari 2023 –
WY mot Laudamotion GmbH, Ryanair DAC**

(Mål C-54/23, Laudamotion och Ryanair)

(2023/C 173/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: WY

Motpart: Laudamotion GmbH, Ryanair DAC

Tolkningsfrågor

1. Är det generellt uteslutet att en passagerare ska ha rätt till kompensation enligt artiklarna 5, 6 och 7 i förordning nr 261/2004 (¹) på grund av att en flygning försenats med mer än tre timmar, när passageraren vid en befarad kraftig försening reser med ett av honom eller henne själv bokad ersättningsflyg och därigenom når den slutliga bestämmelseorten med en försening på mindre än tre timmar, eller kommer en rätt till kompensation under alla omständigheter i fråga i denna situation om det redan före den tidpunkt då passageraren senast måste infinna sig för incheckning med tillräcklig säkerhet stod klart att den slutliga bestämmelseorten skulle nås med en försening på mer än tre timmar?
2. För det fall att fråga 1 ska besvaras i den sistnämnda betydelsen: Är det en förutsättning för att en rätt till kompensation ska föreligga enligt artiklarna 5, 6 och 7 i förordning nr 261/2004 på grund av att en flygning försenats med mer än tre timmar i ovannämnda situation, att passageraren i enlighet med artikel 3.2 a i nämnda förordning finner sig för incheckning i tid?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar (EUT L 46, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den
2 februari 2023 – JH mot Policejní prezidium**

(Mål C-57/23)

(2023/C 173/22)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i det nationella målet

Sökande: JH

Svarande: Policejní prezidium

Tolkningsfrågor

- 1) Vilken grad av åtskillnad mellan olika registrerade krävs enligt artikel 4.1 c eller artikel 6 jämförd med artikel 10 i direktiv 2016/680? ⁽¹⁾ Är det förenligt med kravet på minimering av personuppgifter, eller med skyldigheten att göra åtskillnad mellan olika kategorier av registrerade, att en nationell lagstiftning tillåter insamling av genetiska uppgifter om alla personer som misstänks eller åtalas för att ha begått ett uppsåtligt brott?
- 2) Är det förenligt med artikel 4.1 e i direktiv 2016/680 att polismyndigheterna, med hänsyn till det allmänna syftet att förebygga, utreda eller avslöja brott, bedömer behovet av att fortlöpande lagra en DNA-profil på grundval av sina interna bestämmelser, vilket i praktiken ofta innebär att känsliga personuppgifter lagras på obestämd tid, utan att det har fastställts någon högsta tillåtna tidsgräns för lagring av dessa personuppgifter? Om så inte är fallet, enligt vilka kriterier ska det i förekommande fall bedömas huruvida varaktigheten av lagringen av de personuppgifter som samlats in och lagrats för detta syfte är rimlig?
- 3) När det gäller särskilt känsliga personuppgifter som omfattas av artikel 10 i direktiv 2016/680, vilket minimikrav gäller för de materiella eller processuella villkor för att erhålla, lagra och radera dessa uppgifter, som i en medlemsstats lagstiftning ska regleras på grundval av "allmänna bestämmelser"? Kan även rättspraxis anses utgöra "medlemsstaternas nationella rätt", i den mening som avses i artikel 8.2 jämförd med artikel 10 i direktiv 2016/680?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 2016, s. 89).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo n° 5 de Barcelona (Spanien) den 6 februari 2023 – Pedro Francisco mot Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Mål C-62/23, Pedro Fransisco)

(2023/C 173/23)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 5 de Barcelona

Parter i det nationella målet

Klagande: Pedro Francisco

Motpart: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 27 i direktiv 2004/38/EG ⁽¹⁾ tolkas så, att uppgifter från polisen kan utgöra grund eller motivering vad gäller den berörda personens personliga beteende vid bedömningen av huruvida det föreligger ett verkligt hot, trots att syftet med det straffrättsliga förfarandet är att styrka ett verkligt hot?
2. Om den första frågan ska besvaras jakande: Ska tolkningen, mot bakgrund av artikel 27 i direktivet, innebära att myndigheten är skyldig att uttryckligen och i detalj ange de omständigheter som ligger till grund för polisens uppgifter och de rättsliga åtgärder som vidtagits samt resultatet av dessa åtgärder för att bekräfta att det inte endast är fråga om misstankar i ett tidigt skede?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG – EUT L 158, s. 77

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Spanien) den 6 februari 2023 – Sagrario med flera mot Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Mål C-63/23, Sagrario)

(2023/C 173/24)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona

Parter i det nationella målet

Klagande: Sagrario, Joaquín, Prudencio

Motpart: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 15.3 *in fine* och artikel 17 i direktivet ⁽¹⁾, vad gäller ”särskilt ömmande fall”, automatiskt omfatta alla de fall där en underårig berörs och/eller fall som motsvarar dem som föreskrivs i samma artikel 15?
2. Är det förenligt med artikel 15.3 *in fine* och artikel 17 i direktivet att det i en nationell bestämmelse inte föreskrivs att ett eget uppehållstillstånd ska beviljas, som garanterar att återförenade familjemedlemmar inte hamnar i en förvaltningsrättsligt olaglig situation, när sådana särskilt ömmande fall föreligger?
3. Kan artikel 15.3 *in fine* och artikel 17 i direktivet tolkas så, att denna rätt till ett eget uppehållstillstånd föreligger när den återförenade familjen befinner sig i landet utan uppehållstillstånd av skäl de saknar kontroll över?
4. Utgör artiklarna 15.3 och 17 i direktivet hinder för en nationell lagstiftning som inte föreskriver att det är nödvändigt och obligatoriskt att bedöma sådana omständigheter som avses i artikel 17 i direktivet innan en ansökan om förlängning av uppehållstillstånd kan avslås?
5. Är en nationell lagstiftning i vilken det inte, såsom förfarande som ska föregå ett beslut om avslag på en ansökan om uppehållstillstånd eller ett avslag på en ansökan om förnyat uppehållstillstånd för familjeåterförening, föreskrivs ett särskilt förfarande för hörande av underåriga, när referenspersonen har nekats uppehållstillstånd eller hans eller hennes uppehållstillstånd inte har förnyats, förenlig med artiklarna 15.3 och 17 i direktivet, artiklarna 6.1, 8.1 och 8.2 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt artiklarna 47, 24, 7 och 33.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?
6. Är en nationell lagstiftning enligt vilken det inte, såsom förfarande som ska föregå ett beslut om avslag på en ansökan om uppehållstillstånd eller ett avslag på en ansökan om förnyat uppehållstillstånd för en make/maka som återförenats med en referensperson, när referenspersonen har nekats uppehållstillstånd eller förnyat uppehållstillstånd, föreskrivs ett förfarande genom vilket det går att göra gällande att det föreligger sådana omständigheter som avses i artikel 17 i direktivet för att begära att få möjlighet att fortsätta uppehålla sig i landet utan uppehåll, mot bakgrund av vederbörandes tidigare vistelse, förenlig med artiklarna 15.3 och 17 i direktivet, artiklarna 6.1, 8.1 och 8.2 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt artiklarna 47, 24, 7 och 33.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening EUT L 251, 2003, s. 12.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 8 februari 2023 – MK mot K GmbH

(Mål C-65/23, K GmbH)

(2023/C 173/25)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: MK

Motpart: K GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Ska en nationell bestämmelse som antagits med stöd av artikel 88.1 i förordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾, såsom 26 § stycke 4 BDSG, i vilken det föreskrivs att behandling av personuppgifter inklusive behandling av särskilda kategorier av anställdas personuppgifter för syften i samband med ett anställningsförhållande är tillåten om det sker med stöd av kollektivavtal och med beaktande av artikel 88.2 i förordning 2016/679, tolkas så, att även övriga bestämmelser i förordning nr 2016/679, såsom artiklarna 5, 6.1 och 9.1 och 9.2 i förordning nr 2016/679, alltid ska iakttas?
- 2) För det fall fråga 1 besvaras jakande:

Kan en nationell bestämmelse som antagits med stöd av artikel 88.1 i förordning 2016/679 – såsom 26 § stycke 4 BDSG – tolkas så, att parterna i ett kollektivavtal (i förevarande fall parterna i en företagsöverenskommelse) har ett handlingsutrymme vid bedömningen av om behandling av personuppgifter är nödvändig i den mening som avses i artiklarna 5, 6.1 och 9.1 och 9.2 i förordning 2016/679, vilken endast kan vara föremål för en begränsad domstolsprövning?
- 3) För det fall fråga 2 besvaras jakande:

Vad får domstolsprövningen begränsas till i ett sådant fall?
- 4) Ska artikel 82.1 i förordning nr 2016/679 tolkas så, att personer har rätt till ersättning för ideell skada redan om deras personuppgifter har behandlats i strid med bestämmelserna i förordning nr 2016/679 eller förutsätter rätten till ersättning för ideell skada dessutom att den registrerade visar att han eller hon har lidit ideell skada av viss allvarlighetsgrad?
- 5) Är artikel 82.1 i förordning 2016/679 av individuell- eller allmänpreventiv karaktär, och ska detta beaktas vid bedömningen av omfattningen av den ideella skada som den personuppgiftsansvarige eller personuppgiftsbiträdet ska ersätta enligt artikel 82.1 i förordning 2016/679?
- 6) Är graden av fel från den personuppgiftsansvariges eller personuppgiftsbiträdets sida relevant för bedömningen av storleken på den ideella skada som ska ersättas med stöd av artikel 82.1 i förordning 2016/679? Kan i synnerhet avsaknad av fel eller mindre fel från den personuppgiftsansvariges eller personuppgiftsbiträdets sida beaktas?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvulio tis Epikratias (Grekland) den 7 februari 2023 – Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou, K.CH. m.fl. mod Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon, Ypourgos Perivallontos kai Energeias og Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

(Mål C-66/23)

(2023/C 173/26)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvulio tis Epikratias

Parter i det nationella målet

Klagande: Elliniki Ornithologiki Etaireia (Grekisk ornitologisk förening)

Sylogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou (Egeisk nätverksförening av miljövårdsorganisationer)

Perivallontikos Sylogos Rethymnou (Rethymno miljöförening)

Politistikos Sylogos Thronos Kleisidiou (Kulturföreningen Thronos Klisidiou)

KX m.fl.

Motparter: Ypourgos Esoterikon (Inrikesministern), Ypourgos Oikonomikon (Ekonomiministern), Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon (Utvecklings- och investeringsministern), Ypourgos Perivallontos kai Energeias (Miljö- och energiministern) samt Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon (Ministern för landsbygdsutveckling och livsmedelsförsörjning)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 4.1 och 4.2 i direktiv 2009/147/EG⁽¹⁾, jämförd med artikel 6.2–6.4 i direktiv 92/43/EEG⁽²⁾, tolkas på så sätt att den utgör hinder för en national lagstiftning som den som anges i [skålen], enligt vilken de särskilda åtgärderna för att skydda, bevara och återupprätta populationen av vilda fågelarter samt återställa deras livsmiljöer i särskilda skyddsområden enbart omfattar ”de arter som är avgörande för att ett område ska utses”, det vill säga enbart de vilda fågelarter som anges i bilaga I till direktiv 2009/147/EG och de flyttfåglar som regelbundet förekommer i varje särskilt skyddsområde, vilka tillsammans med de kriterier för att utse särskilda skyddsområden som anges i den nationella lagstiftningen tjänar som avgörande indikatorer för att ett område ska utses till ett särskilt skyddsområde?
- 2) Är det för att kunna besvara den föregående frågan relevant att ovannämnda särskilda åtgärder för att skydda, bevara och återupprätta populationen av vilda fågelarter samt återställa deras livsmiljöer i särskilda skyddsområden i huvudsak är förebyggande grundläggande åtgärder för att skydda (”försiktighetsåtgärder”) särskilda skyddsområden som tillämpas horisontellt, det vill säga på alla särskilda skyddsområden, och att det fram till dags dato i den grekiska rättsordningen ännu inte har antagits någon separat förvaltningsplan för varje särskilt skyddsområde som fastställer målen och de åtgärder som är nödvändiga för att uppnå eller säkerställa en gynnsam bevarandestatus hos varje särskilt skyddsområde och de arter som förekommer i dessa områden?
- 3) Är det för att kunna besvara de två föregående frågorna relevant att de arter som anges i bilaga I till direktiv 2009/147/EG eller de flyttfåglar som regelbundet förekommer i varje särskilt skyddsområde – mot bakgrund av skyldigheten att bedöma inverkan på miljön av projekt och verksamheter i överensstämmelse med direktiv 2011/92/EU⁽³⁾ och den omständigheten att dessa ska bedömas ”på lämpligt sätt” i den mening som avses i artikel 6.2–6.4 i direktiv 92/43/EEG – alla tas i beaktande inom ramen för bedömningen av inverkan på miljön av varje specifikt offentligt eller privat projekt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (Kodifierad version) (EUT L 20, 2010, s. 7).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 1992, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (kodifiering) (EUT L 26, 2012, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administratīvā apgabaltiesa (Lettland) den 15 februari 2023 – Biedrība ”Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija” mot Valsts ieņēmumu dienests

(Mål C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija)

(2023/C 173/27)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Administratīvā apgabaltiesa

Parter i det nationella målet

Klagande: Biedriba "Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija"

Motpart: Valsts ieņēmumu dienests

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 9.1 i rådets direktiv 2006/112/CE om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ tolkas så, att en ideell organisation vars verksamhet utgörs av att genomföra statliga stödprogram som finansieras av Europeiska regionala utvecklingsfonden, ska anses vara en beskattningsbar person som bedriver en ekonomisk verksamhet?
- 2) Ska artikel 28 i rådets direktiv 2006/112/CE om ett gemensamt system för mervärdesskatt tolkas så, att en förening som i praktiken inte tillhandahåller utbildningstjänster trots det ska likställas med den som tillhandahåller sådana tjänster, när tjänsterna har köpts in från en annan ekonomisk aktör för att kunna genomföra ett statligt stödprojekt som finansieras av Europeiska regionala utvecklingsfonden?
- 3) När den som tillhandahållit tjänsten bara får ersättning från mottagaren för en del av den tillhandahållna tjänsten (30 procent) och det resterande värdet av tjänsten betalas i form av utbetalning av stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden, utgörs då den skattepliktiga ersättningen, enligt artikel 73 i rådets direktiv 2006/112/CE om ett gemensamt system för mervärdesskatt, av det sammanlagda belopp som den som tillhandahåller tjänsten får från mottagaren av tjänsten och från en tredje part i form av utbetalning av stödet?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgerichts Groß-Gerau (Tyskland) den 23 februari 2023 – PU mot SmartSport Reisen GmbH

(Mål C-108/23, SmartSport Reisen)

(2023/C 173/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Groß-Gerau

Parter i det nationella målet

Kärande: PU

Svarande: SmartSport Reisen GmbH

Tolkningsfråga

Ska artikel 18.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁽¹⁾ tolkas på så sätt att den, förutom att reglera internationell behörighet, även innehåller en bestämmelse avseende de nationella domstolarnas territoriella behörighet i tvister angående reseavtal, vilken ska beaktas av den domstol vid vilken talan väckts, om både konsumenten, i egenskap av resande, och dennes avtalspartner, i egenskap av researrangör, har hemvist i samma medlemsstat, men resedestinationen inte är belägen i denna medlemsstat utan i utlandet, vilket får till följd att konsumenten, som ett komplement till nationella behörighetsregler, kan göra gällande avtalsgrundade anspråk gentemot researrangören vid domstolen i den ort där konsumenten har hemvist?

⁽¹⁾ EUT L 351, 2012, s. 1.

Överklagande ingett den 22 februari 2023 av Autoridad Portuaria de Bilbao av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 14 december 2022 i mål T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao mot kommissionen

(Mål C-110/23 P)

(2023/C 173/29)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Autoridad Portuaria de Bilbao (ombud: D. Sarmiento Ramírez-Escudero och X. Codina García-Andrade, abogados)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av de skäl som anges i de tre grunder som åberopas till stöd för överklagandet och slå fast att den bygger på felaktig rättstillämpning,
- avgöra målet i sak, i enlighet med artikel 61 i stadgan för Europeiska unionens domstol och artikel 170 i rättegångsreglerna, och bifalla det yrkande om ogiltigförklaring som Autoridad Portuaria de Bilbao framställde mot det i målet vid tribunalen angripna beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta Autoridad Portuaria de Bilbaos rättegångskostnader såväl i målet vid tribunalen som i målet vid domstolen.

Grunder och huvudargument

Den första grunden:

Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 107.1 FEUF när den i den överklagade domen fann att kommissionens bedömning att den ordning för befrielse från bolagsskatt som Spanien genomfört till förmån för hamnarna i Biscaya (nedan kallad ordningen för skattebefrielse för Biscaya) skulle anses utgöra en fördel var korrekt, trots att kommissionen inte hade analyserat nämnda ordning som en komplex helhet.

Till utveckling av den första grunden har klaganden anfört att det resonemang som tribunalen lade till grund för slutsatsen att det inte var fråga om en komplex åtgärd bygger på rent formella aspekter som avviker från den materiella bedömning som krävs enligt domstolens fasta praxis.

Den andra grunden:

Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 107 FEUF, av förordning 2015/1589⁽¹⁾ och av rättspraxis angående dessa bestämmelser, jämförda med artikel 4.3 FEU, artikel 296 FEUF och artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), när den i den överklagade domen fann att kommissionen inte är skyldig att göra en fullständig prövning av tillgängliga uppgifter i fall där det är uppenbart att stödordningen endast omfattar en enda mottagare.

Till utveckling av den andra grunden har sökanden anfört följande. Den omständigheten att ordningen för skattebefrielse för Biscaya endast omfattar en enda mottagare (nämligen Autoridad Portuaria de Bilbao) är ett notoriskt faktum enligt spansk rätt. I ett sådant fall ska kommissionen, även om åtgärden kan anses utgöra en "stödordning" i den mening som avses i förordning 2015/1589, göra en fullständig prövning av tillgängliga uppgifter. Detta följer – vid en tolkning mot bakgrund av artikel 4.3 FEU, artikel 296 FEUF och artikel 41 i stadgan – av det ursprungliga syftet med den rättspraxis som ger stöd för att kommissionen har rätt att underlåta att göra en sådan fullständig prövning.

Den tredje grunden:

Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 108 FEUF och förordning 2015/1589, jämförda med artikel 4.3 FEU, när den i den överklagade domen fann att kommissionens skyldigheter i ett samarbetsförfarande är mindre långtgående än de skyldigheter som åligger kommissionen i ett granskningsförfarande.

Till utveckling av den tredje grunden har sökanden anfört följande. Tribunalen slog i den överklagade domen, utan någon som helst motivering, fast att en medlemsstat har färre garantier i ett samarbetsförfarande enligt artikel 21 i förordning 2015/1589 än i ett granskningsförfarande. Det följer dock både av ordalydelsen i artiklarna 21 och 23 i förordning 2015/1589 och av det nära sambandet mellan artikel 108 FEUF – som ligger till grund för det samarbetsförfarande som avses i förordning 2015/1589 – och principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 FEU att kommissionen är skyldig att analysera de uppgifter som lämnats av medlemsstaten.

(¹) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 [FEUF] (EUT L 249, 2015, s. 9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vilniaus apygardos administracinis teismas (Republiken Litauen) den 28 februari 2023 – Virgilijus Valančius mot Lietuvos Respublikos vyriausybė

(Mål C-119/23, Valančius)

(2023/C 173/30)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Parter i det nationella målet

Sökande: Virgilijus Valančius

Motpart: Lietuvos Respublikos vyriausybė

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

- 1) Ska artikel 254 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, jämförd med artikel 19.2 i fördraget om Europeiska unionen, enligt vilken ledamöterna av Europeiska unionens tribunal ska utses bland personer "vars oavhängighet inte kan ifrågasättas och som uppfyller nödvändiga villkor för utövande av höga domarämbeten", tolkas så, att Europeiska unionens medlemsstater ska utse en kandidat till ämbetet som ledamot av Europeiska unionens tribunal uteslutande på grundval av dennes yrkesskicklighet?
- 2) Är en nationell praxis – såsom den som är omtvistad i förevarande mål, enligt vilken regeringen i en medlemsstat som är ansvarig för att föreslå en kandidat för utnämning till ämbetet som domare vid Europeiska unionens tribunal, för att säkerställa transparens i valet av en viss kandidat, tillsätter en grupp av oberoende experter för att bedöma kandidaterna, vilka efter att ha intervjuat alla kandidater upprättat en lista med rangordning av kandidaterna på grundval av tydliga och objektiva urvalskriterier som fastställts på förhand och i enlighet med de villkor som meddelats på förhand och för regeringen föreslår den kandidat som har rangordnats högst på grundval av sin yrkesmässiga förmåga och kompetens, men regeringen föreslår en annan kandidat än den som står överst på rangordningslistan för utnämning till domare i Europeiska unionen – förenlig med kravet på att domarens oavhängighet inte ska kunna ifrågasättas och med de övriga krav som ställs på en domare i enlighet med artikel 254 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, jämförd med artikel 19.2 i fördraget om Europeiska unionen, med hänsyn till att en domare som kan ha utsetts på ett rättsstridigt sätt kan påverka de avgöranden som fattas av Europeiska unionens tribunal?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 1 mars 2023 – Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite mot Legafact EOOD

(Mål C-122/23, Legafact)

(2023/C 173/31)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i det nationella målet

Klagande: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Motpart: Legafact EOOD

Tolkningsfrågor

- 1) Strider en nationell lagstiftning som föreskriver att skattebefrielsen enligt kapitel 1 i avdelning XII i rådets direktiv 2006/112⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tillämpas på olika sätt för beskattningsbara personer, beroende på hur snabbt de uppnår det tröskelvärde för omsättning som utlöser skyldigheten att registrera sig för mervärdesskatt, mot principerna för det gemensamma mervärdesskattesystemet inom EU?
- 2) Utgör rådets direktiv 2006/112 hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken tillämpningen av skattebefrielsen för leveranser enligt kapitel 1 i avdelning XII i direktiv 2006/112 är beroende av att leverantören uppfyller sin skyldighet att ansöka om obligatorisk registrering för mervärdesskatt i tid?
- 3) Vilka kriterier som framgår vid tolkning av mervärdesskattedirektivet ska läggas till grund för bedömningen av om nämnda nationella lagstiftning, som föreskriver att en skatteskuld uppkommer om ansökan om obligatorisk registrering för mervärdesskatt lämnas in för sent, ska anses utgöra en påföljd?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 3 mars 2023 – Müller Reisen GmbH mot Stadt Olsberg

(Mål C-128/23, Müller Reisen)

(2023/C 173/32)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i det nationella målet

Klagande: Müller Reisen GmbH

Motpart: Stadt Olsberg

Ytterligare deltagare i rättegången: Tuschen Transporte

Tolkningsfråga

Ska artikel 32.2 c i direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾, mot bakgrund av artikel 14 FEUF, tolkas restriktivt på så sätt att, tilldelning av ett offentligt kontrakt avseende tillhandahållande av tjänster i allmänhetens intresse vid synnerligt brådskande även får ske i ett förhandlat förfarande utan föregående offentliggörande, när den upphandlande myndigheten kan förutse händelsen och de omständigheter som åberopas som skäl för synnerlig brådskande kan tillskrivas myndigheten?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 2014, s. 65).

Talan väckt den 17 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Bulgarien

(Mål C-165/23)

(2023/C 173/33)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Koleva och S. Hermes)

Svarande: Republiken Bulgarien

Grunder och huvudargument

Målet rör underlåtenhet av Republiken Bulgarien att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.2, 13.5, 14.1 och 14.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 ⁽¹⁾ av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter (nedan kallad förordningen).

Enligt artikel 14.1 i förordningen skulle Republiken Bulgarien senast den 13 januari 2018 inrätta ett övervakningssystem för invasiva främmande arter av unionsbetydelse eller inbegripa det i sina befintliga system, för att samla in och registrera uppgifter om invasiva främmande arters förekomst i miljön genom undersökning, övervakning eller andra förfaranden för att förhindra att invasiva främmande arter sprids till eller inom unionen. Övervakningssystemet skulle uppfylla kraven i artikel 14.2 i förordningen.

Enligt artikel 13.2 och 13.5 i förordningen skulle Republiken Bulgarien senast den 13 juli 2019 upprätta och genomföra en enskild handlingsplan eller en uppsättning handlingsplaner och snarast överlämna denna eller dessa till kommissionen.

Republiken Bulgarien har inte uppfyllt dessa skyldigheter.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Bulgarien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 14.1 och 14.2 i förordningen genom att inte ha inrättat ett övervakningssystem för invasiva främmande arter av unionsbetydelse (eller inbegripit det i sina befintliga system) som omfattar all sådan information som föreskrivs i artikel 14.2,
- fastställa att Republiken Bulgarien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 13.2 och 13.5 i förordningen genom att inte ha upprättat och genomfört en enskild handlingsplan eller en uppsättning handlingsplaner och snarast överlämnat denna eller dessa till kommissionen, och

— förplikta Republiken Bulgarien att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT L 317, 2014, s. 35.

Talan väckt den 17 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-167/23)

(2023/C 173/34)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouchagiar och C. Hermes)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 14.1 och 14.2 samt artikel 13.2 och 13.5 i förordning (EU) nr 1143/2014 (¹) samt enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra ett system för övervakning av invasiva främmande arter av unionsbetydelse samt anta, genomföra och översända handlingsplaner för hantering av de prioriterade spridningsvägarna och förhindra oavsiktlig introduktion och spridning av invasiva främmande arter,
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europeiska kommissionen menar att Republiken Grekland ännu inte har inrättat (eller inbegripit det i dess nuvarande system) ett system för övervakning av invasiva främmande arter av unionsbetydelse, såsom krävs enligt artikel 14.1 i förordning (EU) nr 1143/2014. Då det inte finns något övervakningssystem i Grekland, har Republiken Grekland dessutom underlåtit att iaktta de grundläggande krav som ett sådant övervakningssystem ska uppfylla enligt artikel 14.2 i samma förordning.

Därutöver gör Europeiska kommissionen gällande att Republiken Grekland varken har utarbetat eller genomfört någon handlingsplan eller några handlingsplaner och att den medlemsstaten inte har översänt de/dem utan försening till kommissionen. Republiken Grekland har således inte följt artikel 13.2 och 13.5 i nämnda förordning.

Av dessa skäl har Republiken åsidosatt artikel 14.1 och 14.2 samt artikel 13.2 och 13.5 i förordning (EU) nr 1143/2014, samt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter (EUT L 317, 2014, s. 35).

Talan väckt den 21 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Irland

(Mål C-172/23)

(2023/C 173/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Hermes och E. Sanfrutos Cano, båda i egenskap av ombud)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.2 och 13.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter⁽¹⁾ genom att inte upprätta och genomföra en enskild handlingsplan eller en uppsättning handlingsplaner för att ta itu med de prioriterade spridningsvägar som identifierats och snarats överlämna dessa till kommissionen, och
- förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 13.2 och 13.5 i förordning 1143/2014 hade Irland tre år på sig från antagandet av unionsförteckningen att upprätta och genomföra handlingsplaner för att ta itu med de prioriterade spridningsvägarna för oavsiktlig introduktion och spridning av invasiva främmande arter av unionsbetydelse som identifierats enligt artikel 13.1 i förordningen. Kommissionen antog den unionsförteckning som avses i artikel 13 i förordningen den 13 juli 2016. Treårsfristen löpte således ut den 13 juli 2019.

Irland identifierade tre prioriterade spridningsvägar (fritidsfiske, fritidsbåtar och transport av material för livsmiljöer) i enlighet med artikel 13.1 i förordningen.

Irland har dock endast upprättat handlingsplaner och överlämnat dem till kommissionen för två av de tre identifierade prioriterade spridningsvägarna.

⁽¹⁾ EUT L 317, 2014, s. 35.

Talan väckt den 21 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-180/23)

(2023/C 173/36)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou och P. Messina)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 30.2 och 30.6 i direktiv 2012/34⁽¹⁾ jämförd med bilaga V till direktivet, genom att inte ingå och offentliggöra en avtalsöverenskommelse mellan den grekiska behöriga myndigheten och infrastrukturförvaltaren, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Grekland har inte ingått den avtalsöverenskommelse som föreskrivs i artikel 30 i direktiv 2012/34 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde med infrastrukturförvaltaren. En sådan överenskommelse skulle emellertid ha ingåtts före den 16 juni 2016 (artikel 64 i direktivet) och skulle ha innehållit samtliga de delar som anges i bilaga V.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (omarbetning) (EUT L 343, 2012, s. 32).

Talan väckt den 21 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Malta**(Mål C-181/23)**

(2023/C 173/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: C. Ladenburger, E. Montaguti och J. Tomkin)*Svarande:* Republiken Malta**Yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Malta har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 20 FEUF och artikel 4.3 FEU genom att inrätta och implementera ett institutionaliserat program – såsom systemet för maltesiskt medborgarskap genom naturalisering för utmärkta tjänster genom direktinvesteringar, vilket inrättats genom artikel 10.9 i den maltesiska lagen om medborgarskap i dess lydelse enligt 2020 års maltesiska lag om medborgarskap (ändring nr 2) och 2020 års förordningar om beviljande av medborgarskap för utmärkta tjänster – som möjliggör naturalisering utan krav på en verklig koppling mellan de sökande och landet, i utbyte mot förutbestämda betalningar eller investeringar, och
- förplikta Republiken Malta att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Efter en ändring av den maltesiska lagen om medborgarskap i november 2013 inrättade Malta år 2014 sitt första program för medborgarskap för investerare.

2014 års system ersattes år 2020 av systemet för maltesiskt medborgarskap genom naturalisering för utmärkta tjänster genom direktinvesteringar. Det nya systemet inrättades genom 2020 års maltesiska lag om medborgarskap (ändring nr 2) och 2020 års förordningar om beviljande av medborgarskap för utmärkta tjänster.

Unionsrätten utgör hinder för nationella system för medborgarskap för investerare som möjliggör ett systematiskt beviljande av medborgarskap i en medlemsstat, i utbyte mot förutbestämda betalningar eller investeringar, utan krav på en verklig koppling mellan medlemsstaten och de berörda individerna.

Kommissionen anser att systemet för maltesiskt medborgarskap genom naturalisering för utmärkta tjänster genom direktinvesteringar (2020) utgör ett sådant system för medborgarskap för investerare som strider mot unionsrätten. Genom att inrätta och upprätthålla ett sådant system äventyrar och undergräver Malta unionsmedborgarskapets kärna och integritet i strid med artikel 20 FEUF och principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 FEU.

Talan väckt den 24 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal**(Mål C-191/23)**

(2023/C 173/38)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter*Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: C. Hermes och L. Santiago de Albuquerque)*Svarande:* Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.2 och 13.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter⁽¹⁾ genom att inte ha upprättat och genomfört handlingsplaner som uppfyller kraven i artikel 13 i den förordningen och snarast överlämnat dessa till kommissionen, och
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 13.2 och 13.5 i förordning (EU) nr 1143/2014 hade Republiken Portugal tre år från antagandet av förteckningen över invasiva främmande arter av unionsbetydelse (unionsförteckningen) på sig att upprätta och genomföra en enskild handlingsplan eller en uppsättning handlingsplaner för att ta itu med de prioriterade spridningsvägarna på deras territorium.

Republiken Portugal identifierade elva prioriterade spridningsvägar, som omfattades av sju förslag till handlingsplaner.

Republiken har dock inte angett när dessa planer beräknas vara upprättade och genomförda och har inte heller överlämnat dem till kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 317, 2014, s. 35.

Talan väckt den 24 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Lettland

(Mål C-192/23)

(2023/C 173/39)

Rättegångsspråk: lettiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Hermes och I. Naglis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Lettland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.2 och 13.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter⁽¹⁾ genom att inte ha upprättat och genomfört handlingsplaner som uppfyller kraven i artikel 13 i den förordningen och snarast överlämnat dessa till kommissionen, och
- förplikta Republiken Lettland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 13.2 och 13.5 i förordning (EU) nr 1143/2014 hade Republiken Lettland tre år från antagandet av unionsförteckningen på sig att upprätta och genomföra en uppsättning handlingsplaner för att ta itu med de prioriterade spridningsvägarna för oavsiktlig introduktion och spridning av invasiva främmande arter av unionsbetydelse, definierade i artikel 13.1 i förordning nr 1142/2014 och överlämna dessa till kommissionen. Kommissionen antog förteckningen enligt artikel 13 i förordning nr 1143/2014 den 14 juli 2016, varför tidsfristen på tre år löpte ut den 13 juli 2019.

I enlighet med artikel 13.1 i förordningen identifierade Republiken Lettland åtminstone fem prioriterade spridningsvägar (via trädgårdsodling och sekundära och akvatiska spridningsvägar för växter, samt sekundära spridningsvägar och rymning från slutna utrymmen för djur).

Republiken Lettland har dock endast upprättat och till kommissionen överlämnat handlingsplaner för en av dessa identifierade prioriterade spridningsvägar.

(¹) EUT L 317, 2014, s. 35.

Talan väckt den 24 mars 2023 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-193/23)

(2023/C 173/40)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Hermes och G. Gattinara)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.2 och 13.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter (¹) genom att inte ha upprättat och genomfört en enskild handlingsplan eller en uppsättning handlingsplaner och snarast överlämnat denna eller dessa till kommissionen, och
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör i sin enda anförda grund gällande att Republiken Italien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 13.2 och 13.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter genom att inte ha upprättat och genomfört en enskild handlingsplan eller en uppsättning handlingsplaner för att ta itu med de prioriterade spridningsvägarna för invasiva främmande arter och snarast överlämnat denna eller dessa till kommissionen.

Närmare bestämt hade svaranden den dag då tidsfristen i det motiverade yttrandet löpte ut, det vill säga den 9 april 2022, varken upprättat eller genomfört någon enskild handlingsplan eller uppsättning handlingsplaner för att ta itu med de prioriterade spridningsvägarna för invasiva främmande arter i den mening som avses i artikel 13.2 i förordningen och hade inte heller snarast överlämnat denna eller dessa till kommissionen i enlighet med artikel 13.5 i förordningen.

(¹) EUT L 317, 2014, s. 35.

TRIBUNALEN

Talan väckt den 20 februari 2023– ABLV Bank mot ECB

(Mål T-100/23)

(2023/C 173/41)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: ABLV Bank AS (Riga, Lettland) (ombud: advokaten O. Behrends)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara ECB:s beslut av den 8 december 2022 avseende sökanden, genom vilket ECB avlog sökandens ansökan om tillgång till ECB:s handlingar i enlighet med bestämmelserna om allmänhetens tillgång till handlingar, och
- förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Förteckningen över de handlingar som svaranden tillhandahållit i det angripna beslutet var uppenbart ofullständig.
2. Andra grunden: ECB har rättsstridigt hänvisat sökanden till webbplatsen för myndigheterna i ett tredjeland i stället för att lämna ut den relevanta handling som innehas av ECB själv.
3. Tredje grunden: Svaranden har rättsstridigt nekat tillgång till sju handlingar.
 - Sökanden har gjort gällande att svaranden har underlåtit att ange särskilda skäl för att neka tillgång till respektive handling, att svaranden har gjort en felaktig tolkning och tillämpning av begreppet ”information som i sig är skyddad enligt unionslagstiftningen” i artikel 4.1 c i Europeiska centralbankens beslut av den 4 mars 2004 om allmänhetens tillgång till Europeiska centralbankens handlingar⁽¹⁾, att ECB har gjort en felaktig tolkning och tillämpning av undantaget avseende affärsintressen i artikel 4.2 första strecksatsen i nämnda beslut av ECB, att ECB har underlåtit att beakta allmänintresset av att handlingarna utlämnas och att ECB felaktigt har åberopat och underlåtit att tillräckligt motivera, skyddet för handlingar för internt bruk eller inledande samråd med de berörda nationella myndigheterna enligt artikel 4.3 i nämnda beslut av ECB.
4. Fjärde grunden: ECB har underlåtit att ge tillgång till handlingarna i ärendet.
5. Femte grunden: Svaranden har rättsstridigt och utan rättslig grund avbrutit handläggningen avseende en del av ansökan om tillgång till handlingar.

⁽¹⁾ Beslut 2004/258/EG (ECB/2004/3) (EUT L 80, 2004, s. 42).

Talan väckt den 27 februari 2023 – Kargins mot kommissionen**(Mål T-110/23)**

(2023/C 173/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Rems Kargins (Riga, Lettland) (ombud: advokaten O. Behrends)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 12 december 2022, som sökanden mottog den 16 december 2022, om att avslå sökandens ansökan om tillgång till handlingar i enlighet med bestämmelserna om allmänhetens rätt till tillgång till handlingar, och
- förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Den förteckning över handlingar som svaranden redovisat i det angripna beslutet är uppenbart ofullständig.
2. Andra grunden: Svaranden har på ett rättsstridigt sätt maskerat väsentliga delar av handlingarna.
3. Tredje grunden: Svaranden har rättsstridigt nekat tillgång till fjorton handlingar på grundval av en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 4.2 i förordning 1049/2001⁽¹⁾ med hänseende till ett potentiellt undergrävande av rättsliga förfaranden.
4. Fjärde grunden: Svarandens inställning till ett övervägande allmänintresse är behäftad med ett antal fel, bland annat då svaranden inte åberopat någon skada till följd av utlämnandet, då svaranden inte tagit hänsyn till de politiska och ekonomiska följderna av förevarande mål och inte heller tagit hänsyn till allmänintresset i sin avvägning av skillnaden mellan å ena sidan en lagenlig *amicus curiae*-inläga och å andra sidan kommissionens rättsstridiga ingripande i en medlemsstats rättsskipning, då den upplyste den nationella domstolen om de negativa konsekvenser som medlemsstaten skulle drabbas av till följd av den motåtgärd som kommissionen skulle vidta för det fall beslutet i första instans inte ogiltigförklarades.
5. Den femte grunden: Svaranden har inte gett sökanden tillgång till handlingarna i ärendet.
6. Sjätte grunden: Med hänseende till att det angripna beslutet meddelades nästan ett år efter det att den bekräftande ansökan skickades, har svaranden åsidosatt fristen enligt artikel 8.1 och 8.2 i förordning 1049/2001 på ett så allvarligt sätt att det utgör ett avslag på ansökan om tillgång till handlingar vid den relevanta tidpunkten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar.

Talan väckt den 2 mars 2023 – Debreceni Egyetem mot rådet**(Mål T-115/23)**

(2023/C 173/43)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter*Sökande:* Debreceni Egyetem (Debrecen, Ungern) (ombud: advokaterna J. Rausch och Á. Papp)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- besluta att med stöd av artikel 263 FEUF ogiltigförklara artikel 2.2 i rådets genomförandebeslut (EU) 2022/2506 ⁽¹⁾ av den 15 december 2022 om åtgärder för skydd av unionsbudgeten mot överträdelser av rättsstatens principer i Ungern, *ex tunc*, det vill säga med retroaktiv verkan från och med tidpunkten för antagandet av genomförandebeslutet, och
- förplikta svaranden att ersätta samtliga av sökandens rättegångskostnader i förevarande förfarande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden nitton grunder.

1. Första grunden, åsidosättande av artikel 2 FEU

- Åsidosättande av rättsstatsprincipen och rättelseprincipen: De utbildningsanstalter som finansieras av allmännyttiga trustar ” som finansieras av allmännyttiga trustar har inte deltagit i det förfarande som föregick antagandet av genomförandebeslutet och de bestraffas som en konsekvens av de lagbestämmelser som antagits av den ungerska lagstiftaren.
- Åsidosättande av rättssäkerheten och kravet på tydlig lagstiftning: Den krets av personer som anklagats för intressekonflikter, det vill säga ”högre politiska chefer”, utgör inte något precist begrepp, vilket innebär att det ger upphov till godtyckliga tolkningar och en rättstillämpning som kan leda till missbruk.
- Åsidosättande av likhetsprincipen och förbudet mot diskriminering: Genomförandebeslutet diskriminerar de ungerska utbildningsanstalter som finansieras av allmännyttiga trustar i förhållande till de utbildningsanstalter som har en annan finansieringsmodell.

2. Andra grunden, åsidosättande av artikel 4 FEU

- Åsidosättande av förbudet mot frånta medlemsstaterna deras behörighet: Utbildning och vetenskaplig forskning – och därigenom garantierna för att anstalterna för högre utbildning och utformningen av den ram inom vilken dessa verkar – faller inom medlemsstaternas exklusiva behörighet. Genomförandebeslutet fråntar Ungern denna behörighet, eftersom det innebär en direkt inblandning i de ungerska utbildningsanstalternas verksamhet.

3. Tredje grunden, åsidosättande av artikel 5 FEU

- Åsidosättande av subsidiaritetsprincipen: Beslutet gör det möjligt att utfärda ekonomiska sanktioner direkt mot andra juridiska enheter än den som beslutet riktar sig mot, utan att dessförinnan alls ha undersökt om Ungern är i stånd att i tillräcklig mån skydda Europeiska unionens ekonomiska intressen.
- Åsidosättande av proportionalitetsprincipen: Avbrytande av betalning utgör en sådan allvarlig ekonomisk sanktion att dess tillämpning endast skulle vara motiverad om det förelåg en uppenbar och omedelbar kränkning av rättigheter. Dessutom får den verkningar på lång sikt.

4. Fjärde grunden, åsidosättande av artikel 7 FEU

- Underlåtenhet att utvärdera konsekvenserna: Man har inte tagit hänsyn till de följder som detta kan få för fysiska och juridiska personers rättigheter och skyldigheter.

5. Femte grunden, åsidosättande av artikel 9 FEU

- Åsidosättande av principen om likabehandling av unionsmedborgare: De som drabbas av åtgärden är de lärare, forskare och studenter som har ingett ansökningar och som förhindras bedriva studier, undervisning och forskning på grund av avbrytandet av betalningen.

6. Sjätte grunden, åsidosättande av artikel 11 FEU
 - Samråd har inte ägt rum med de anstalter för högre utbildning som finansieras av allmännyttiga truster, och inte heller med deras studenter, lärare, forskare eller samarbetspartners.
7. Sjunde grunden, åsidosättande av artikel 2 FEUF
 - EUF-fördraget har inte tilldelat unionen den behörighet på politikområdet för utbildning och vetenskaplig forskning som har utövats genom genomförandebeslutet.
8. Åttonde grunden, åsidosättande av artikel 9 FEUF
 - Genomförandebeslutet leder inte till en hög utbildningsnivå, utan det får tvärtom ogynnsamma effekter på lång sikt för studenter, lärare och forskare vid de ungerska högre utbildningsanstalter som finansieras av allmännyttiga truster såväl akademiskt, vetenskapligt som utbildningmässigt.
9. Nionde grunden, åsidosättande av artikel 56 FEUF
 - Genomförandebeslutet begränsar rättigheterna för de unionsmedborgare som inte är ungerska medborgare (studenter, lärare och forskare) och som är verksamma vid ungerska utbildningsanstalter som finansieras av allmännyttiga truster.
10. Tionde grunden, åsidosättande av artikel 67 FEUF
 - Indragningen av medel betyder att genomförandebeslutet hindrar verksamheten vid de utbildningsanstalter som finansieras av allmännyttiga truster från att fungera och utgör ett angrepp på den rättsliga ramen för dessa anstalters bedrivande av verksamhet, det vill säga ett indirekt angrepp på det (annorlunda) ungerska självständiga rättssystemet och Ungerns rättsliga traditioner.
11. Elfte grunden, åsidosättande av artikel 120 FEUF
 - De diskriminerande och oproportionerliga effekterna av åtgärden är uppenbara och ger även upphov till en omotiverad konkurrensnackdel för de anstalter för högre utbildning som bedriver sin verksamhet såsom allmännyttiga truster.
12. Tolfte grunden, åsidosättande av artikel 124 FEUF
 - Genomförandebeslutet har dragit in medlen till vissa mottagare och under tiden delat ut dem till andra enheter.
13. Trettonde grunden, åsidosättande av artikel 165 FEUF
 - Genomförandebeslutet bidrar inte till utvecklingen av en utbildning av god kvalitet, utan det är i själva verket så att det medför allvarlig skada för denna utveckling samt försvårar att en sådan äger rum.
14. Fjortonde grunden, åsidosättande av artikel 179 FEUF
 - Indragningen av medel från samarbets- och utbytesprogrammet Erasmus+ på utbildningsområdet och från ramprogrammet för forskning och innovation Horisont Europa innebär ett klart hinder för den fria rörligheten för forskare, vetenskapliga rön och teknik samt för utvecklingen av unionens konkurrensförmåga.
15. Femtonde grunden, åsidosättande av artikel 13 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan)
 - En uppenbar konsekvens av genomförandebeslutet är förändringen av funktionssättet hos de ungerska anstalterna för högre utbildning som bedriver sin verksamhet enligt den nya modellen.
16. Sextonde grunden, åsidosättande av artikel 2 FEU
 - Enligt sökandens uppfattning existerar inte den intressekonflikt som det hänvisas till som grund och motivering för genomförandebeslutet.

17. Sjuttonde grunden, åsidosättande av artikel 48 i stadgan

- Genomförandebeslutet är en direkt sanktion mot sökanden, trots att det i sökandens fall inte föreligger någon sådan politisk intressekonflikt som den som åberopats för att rättfärdiga sanktionen, vilket innebär ett allvarligt och uppenbart åsidosättande av oskuldspresumtionen.

18. Artonde grunden, åsidosättande av artikel 52 i stadgan

- Eftersom det i sökandens fall *de facto* inte föreligger någon politisk intressekonflikt, strider genomförandebeslutet mot kraven på särskild nödvändighet och proportionalitet.

19. Nittonde grunden, åsidosättanden av bemyndigandeförordningen ⁽²⁾

- Rådet har antagit genomförandebeslutet utan att ha gjort någon specifik undersökning i sak av om den politiska intressekonflikt som anges som grund för beslutet föreligger.

⁽¹⁾ EUT L 325, 2022, s. 94.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2092 av den 16 december 2020 om en generell villkorlighetsordning för skydd av unionsbudgeten (EUT L 433, 2020, s. 1).

Överklagande ingett den 8 mars 2023 – Synapsa Med mot EUIPO – Gravity Products (Gravity)

(Mål T-125/23)

(2023/C 173/44)

Överklagandet är avfattat på polska

Parter

Klagande: Synapsa Med sp. z o.o. (Jelcz Laskowice, Polen) (ombud: advokaten G. Kuchta)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Gravity Products LLC (New York, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "Gravity" – EU-varumärke nr 17 982 729

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 9 januari 2023 i ärende R 923/2022-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

ändra det beslut som fattats av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 9 januari 2023 genom att bifalla överklagandet av beslutet av den 11 april 2022 om ogiltigförklaring av EU-ordmärket GRAVITY ZTUE-017982729 och avslå ansökan om ogiltigförklaring.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 95.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 och artiklarna 7.2, 7.3, 16 och 17.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625.
- Åsidosättande av artiklarna 60.1 a och 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 15 mars 2023 – Vintae Luxury Wine Specialists mot EUIPO – Grande Vitae (vintae)**(Mål T-136/23)**

(2023/C 173/45)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter**

Klagande: Vintae Luxury Wine Specialists SLU (Logroño, Spanien) (ombud: advokaterna L. Broschat García och L. Polo Flores)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Grande Vitae GmbH (Delmenhorst, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket vintae – EU-varumärke nr 5 851 092

Förfarande vid EUIPO: Annuleringsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 16 januari 2023 i ärende R 2238/2021-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- förplikta EUIPO att fastställa att det omtvistade varumärket är giltigt för varor och tjänster i klasserna 33 och 35, och
- förplikta EUIPO och intervenienten, Grande Vitae GmbH, att ersätta rättegångskostnaderna vid tribunalen, inklusive de kostnader som uppkommit med anledning av förfarandet vid den första överklagandenämnden.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 60.1 a, jämförd med artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 61 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 23 mars 2023 – Kirov mot EUIPO – Pasticceria Cristiani (CRISTIANI)**(Mål T-149/23)**

(2023/C 173/46)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Rättegångsdeltagare**

Klagande: Georgi Kirov (Prag, Republiken Tjeckien) (ombud: J. Matzner, lawyer)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Pasticceria Cristiani Sas di Sergio Cristiani & C. (Livorno, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket CRISTIANI – EU-varumärke nr 13 498 381

Förfarande vid EUIPO: Annuleringsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 16 januari 2023 i ärende R 835/2022-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i dess helhet, och
- förplikta EUIPO och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 94 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 23 mars 2023 – Polen mot Europeiska kommissionen

(Mål T-156/23)

(2023/C 173/47)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna och S. Żyrek)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut i skrivelsen av den 13 januari 2023 ⁽¹⁾ om avräkning av de belopp som ska betalas ut i form av dagliga viten som påförts genom beslut av domstolens vice ordförande av den 27 oktober 2021 (kommissionen/ Polen, C-204/21 R, EU:C:2021:878) för perioden 30 augusti 2022–28 oktober 2022, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden att artiklarna 101 och 102, jämfört med artikel 98 i förordning 2018/1046 ⁽²⁾ har åsidosatts, genom att kommissionen inlett ett förfarande för återvinning av dessa belopp genom avräkning, trots att beslutet av den 27 oktober 2021 påfört dagliga viten fram till dagen för verkställandet av domstolens vice ordförandes beslut av den 14 juli 2021 (kommissionen/ Polen, C-204/21 R, EU:C:2021:593), och trots att de bestämmelser (vars tillämpning skulle upphöra enligt beslutet av den 14 juli 2021) upphörde att vara tillämpliga den 15 juli 2022.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionens skrivelse av den 13 januari 2023, Ref. ARES(2023)240070.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 2018, s. 1).

Överklagande ingett den 24 mars 2023 – Kneipp mot EUIPO – Patou (Joyful by nature)**(Mål T-157/23)**

(2023/C 173/48)

Överklagandet är avfattat på engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Kneipp GmbH (Würzburg, Tyskland) (ombud: advokaten M. Pejman)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Jean Patou (Paris, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Joyful by nature – Registreringsansökan nr 18 159 946

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 19 januari 2023 i ärende R 532/2022-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del det avslår klagandens överklagande av beslutet att avslå registreringsansökan för varor och tjänster i klasserna 3, 4, 35, och 44, och
- förplikta EUIPO att ersätta klagandens rättegångskostnader och kostnader med anledning av invändningsförfarandet.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 24 mars 2023 – VO mot kommissionen**(Mål T-160/23)**

(2023/C 173/49)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: VO (ombud: advokaten É. Boigelot)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet Ares(2022)3814828 [*konfidentiellt*] (¹) av den 20 maj 2022, vilket delgivits samma dag, i vilket svaranden, i egenskap av tillsättningsmyndighet, beslutade att flytta ned sökanden från lönegrad AST2/3 till lönegrad AST1/3 med verkan från och med den första dagen i den första månaden efter beslutet, det vill säga den 1 juni 2022,

- förplikta kommissionen att, med förbehåll för att yrkandet kan komma att ökas under målets handläggning, utge ersättning för ekonomisk skada med 533,88 euro, vilket motsvarar skillnaden mellan den lön och de förmåner som sökanden har rätt till enligt lönegrad AST2/3 och den lön och de förmåner som sökanden uppbär efter den angripna nedflyttningen,
- förplikta kommissionen att, med förbehåll för att yrkandet kan komma att ökas under målets handläggning, utge ersättning för ideell skada och för skada på sökandens goda namn med 10 000 euro,
- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har åsidosatt artikel 52 i föreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och de interna genomförandebestämmelserna till den artikeln, särskilt beslut C(2019) 6855 av den 4 oktober 2019 om förfaranden vid bristande arbetsinsats (i synnerhet artiklarna 4–7 i det beslutet), vilket ersätter kommissionens beslut C(2004) 1597/7 av den 28 april 2004 om bibehållande av yrkesstandard.
2. Andra grunden: Kommissionen har åsidosatt principen enligt vilken administrationen endast ska fatta ett beslut på erforderligt rättsligt underlag, det vill säga med beaktande av relevanta rättsliga skäl och utan några oriktiga bedömningar i rättsligt eller faktiskt hänseende samt med iakttagande av motiveringsskyldigheten.
3. Tredje grunden: Kommissionen har, för det första, åsidosatt omsorgsprincipen, principen om berättigade förväntningar, principen om god förvaltningssed, likabehandlingsprincipen samt, för det andra, gjort sig skyldig till maktmissbruk.

(¹) Konfidentiella uppgifter har utelämnats.

Överklagande ingett den 25 mars 2023 – Schönegger Käse-Alm mot EUIPO – Jumpseat3D plus Germany (Rebell)

(Mål T-161/23)

(2023/C 173/50)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Schönegger Käse-Alm GmbH (Prem, Tyskland) (ombud: advokat M.-C. Seiler)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Jumpseat3D plus Germany GmbH (Berlin, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "Rebell" – EU-varumärke nr 2 810 950

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 13 januari 2023 i ärende R 295/2022-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del som EU-ordmärket nr 2 810 950 Rebell upphävs för varor i klass 29: "mjölkprodukter, särskilt smör, smörtillredningar, smörkräm, skirat smör, smörolja, kvark, kvarkrätter, mjölkprodukter, tormjölkprodukter, dietetiska livsmedel i samband med användande av mjölk och mjölkprodukter",
- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del klaganden förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, och
- förplikta EUIPO och Jumpseat 3D plus Germany GmbH, för det fall att motparten vid överklagandenämnden väljer att interveniera till stöd för EUIPO, att ersätta rättegångskostnaderna inklusive klagandens kostnader vid överklagandenämnden.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 58.1 a och 58.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 jämförd med artikel 21.1 e i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625.
- Åsidosättande av artikel 58.1 a och 58.2 jämförd med artikel 94.1 andra meningen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 58.1 a och 58.2 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 jämförd med artiklarna 19.1 fjärde meningen och 10.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625.

Överklagande ingett den 27 mars 2023 – Sengül Ayhan mot EUIPO – Pegase (Rock Creek)**(Mål T-162/23)**

(2023/C 173/51)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter**

Klagande: Sengül Ayhan eK (Essen, Tyskland) (ombud: M. Boden, lawyer)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Pegase SAS (Saint-Malo, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Rock Creek – Registreringsansökan nr 18 352 299

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 10 januari 2023 i ärende R 1237/2022-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet och invändningsenhetens beslut av den 12 maj 2022, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 28 mars 2023 – Dekoback mot EUIPO – DecoPac (DECOPAC)**(Mål T-166/23)**

(2023/C 173/52)

*Överklagandet är avfattat på tyska***Parter**

Klagande: Dekoback GmbH (Helmstadt-Bargen, Tyskland) (ombud: advokaten V. von Moers)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: DecoPac, Inc. (Anoka, Minnesota, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket DECOPAC – EU-ordmärke nr 160 747

Förfarande vid EUIPO: Annulleringsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 30 januari 2023 i ärende R 754/2022-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- annullera det av DecoPac, Inc. registrerade varumärket nr 160 747 DECOPAC i dess helhet.

Grund

— Åsidosättande av artikel 52 i rådets förordning (EG) nr 207/2009.

Talan väckt den 29 mars 2023 – RT France mot rådet**(Mål T-169/23)**

(2023/C 173/53)

*Rättegångsspråk: franska***Parter**

Sökande: RT France (Boulogne-Billancourt, Frankrike) (ombud: E. Piwnica, advokat)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2023/191 av den 27 januari 2023 om ändring av beslut 2014/512/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till Rysslands åtgärder som destabiliserar situationen i Ukraina,

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna,
med samtliga rättsverkningar som följer härav.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Genom den första grunden gör sökanden gällande att svaranden har åsidosatt yttrandefriheten, som stadgas i artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
2. Genom den andra grunden gör sökanden gällande att svaranden har åsidosatt näringsfriheten, som skyddas genom artikel 16 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.
3. Genom den tredje grunden gör sökanden gällande att svaranden har åsidosatt principen om icke-diskriminering, som följer av artikel 21 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

Talan väckt den 30 mars 2023 – VR mot parlamentet

(Mål T-171/23)

(2023/C 173/54)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: VR (ombud: L. Levi och P. Baudoux, advokater)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att förevarande talan kan tas upp till prövning och bifalla den,
i enlighet härmed
- ogiltigförklara beslutet av den 9 juni 2022, varigenom sökanden underrättades om att hans anställningsavtal skulle sägas upp och, vid behov, beslutet av den 20 december med avslag på hans klagomål mot beslutet av den 9 juni 2022,
- förplikta svaranden att ersätta den skada sökanden lidit,
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Den första grunden avser att de skäl som ligger till grund för det angripna beslutet är behäftade med en uppenbart oriktig bedömning, samt ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen.
 2. Den andra grunden avser ett åsidosättande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, närmare bestämt rätten att yttra sig, motiveringsskyldigheten, kravet på förvaltningens opartiskhet och aktsamhetsplikten.
 3. Den tredje grunden avser ett åsidosättande av omsorgsplikten.
-

Tribunalens beslut av den 20 mars 2023 – ZK mot kommissionen**(Mål T-627/18)** ⁽¹⁾

(2023/C 173/55)

Rättegångsspråk: *franska*

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 4, 7.01.2019.

Tribunalens beslut av den 17 mars 2023 – NV mot EIB**(Mål T-16/22)** ⁽¹⁾

(2023/C 173/56)

Rättegångsspråk: *franska*

Ordföranden på tionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 95, 28.2.2022.

Tribunalens beslut av den 16 mars 2023 – Ilunga Luyoyo mot rådet**(Mål T-97/22)** ⁽¹⁾

(2023/C 173/57)

Rättegångsspråk: *franska*

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 148, 4.4.2022.

Tribunalens beslut av den 17 mars 2023 – – NV mot EIB**(Mål T-447/22)** ⁽¹⁾

(2023/C 173/58)

Rättegångsspråk: *franska*

Ordföranden på tionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 359, 19.9.2022.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV